

חֲרָבֵנו הַבֵּית - "עַל קִמְצָא וְבַר קִמְצָא"

לפני שנים רבות חי בירושלים יהודי עשיר ומכבד.

אשר רצה לערוך סעודה גדולה וחגיגית. לסעודה הזמין את כל אוהביו ואת כל חשויי העיר. בקש בעל הבית מהשליח להזמין את קמצא וידו לסעודה. השליח מהר והזמין את בר קמצא,

בר קמצא הגיע לסעודה והתישב לאכל. בעל הבית שנה את בר קמצא,

10 וכאשר ראה אותו יושב בסעודה השתנו פניו, הוא נגש אל בר קמצא ושאלו בכעס: "מי הזמין לך כאן?"

בר קמצא התבייש ואמר: "השליח שלח הזמין אותי לסעודה!" פנראה, טעה, במקום להזמין את קמצא וידו הזמין אותו – "עתה צא מכאן מיד!" פקד בעל הבית.

15 "אשלים לך בעד הסעודה, אגא, אל תגרשני!" התחנן בר קמצא. "הסתלק מכאן!" זעם בעל הבית.

"אשלים לך חצי מהוצאות הסעודה בלבד... רק אל תגרם לי בושות!" אולם העשיר בשלו: "אין על מה לדבר, צא מכאן ומיד!" "אשלים לך בעד כל הסעודה – אגא אל תבישני!" בקש בר קמצא.

20 "לא!" צא עכשו מיד!" צוה בעל הבית.

בר קמצא יצא מביתו של בעל הבית מבייש ונכלם.

בדרך הביתה הצטער מאוד וחשב בליבו: "מדוע תלמידי החכמים שיטבו בסעודה לא התערבו לטובתי, מדוע לא העירו לבעל הבית שאינו מתנהג טוב ושסור להלבין פני חבר ברבים, מדוע איש מן היושבים לא הגן עלי?"

25 בר קמצא הצטער מאוד וכעס על כלם: על תלמידי החכמים ועל כל האנשים שהיו בסעודה, הוא אף כעס על כל היהודים שאינם מקימים את התורה כפי שצריך.

ומרב כעסו פנה אל המלך הרשע והלשין בפניו על מעשיהם של היהודים ועל כך שהיהודים מזלזלים בו. ומאז התחילו צרות רבות עד שחרב בית המקדש. "בית המקדש חרב בגלל שנאת חנם!"

עבודת: "על קמצא ובר קמצא"

1. השלימו מתוך מחסן המלים:

קמצא ובר קמצא אלו שמות דומים של: _____ . העשיר ערף
 סעודה ורצה להזמין את קמצא ודידו, אך השליח שלו _____
 והזמין את _____ שהיה השונא שלו.

בר קמצא הגיע _____ העשיר מאוד _____ וגרש את בר
 קמצא מביתו, בר קמצא מאוד _____ וכעס במיוחד על
 _____ ששמעו וראו את _____ העשיר ולא
 _____ לו על התנהגותו.

מרוב צער, כעס ועלבון _____ בר קמצא למלך הרשע שהיהודים
 _____ אותו.

המלך האמין _____ של בר קמצא והחריב את _____
 _____ . בית המקדש נחרב בגלל _____ חנם.

בית המקדש	שנאת	שונאים	העירו	כעס
בר קמצא	לדבריו	תלמידי חכמים	התנהגות	
נעלב	התבלבל	אנשים	לסעודה	הלשין

2. מי היו קמצא ובר קמצא?

שני אוהבים מכרים של בעל הבית ידידים של בעל הבית אב ובנו

3. הצעות הציע בר קמצא לבעל הבית כדי שלא יסלק אתו מהסעודה בבשת פנים. בעל הבית דחה את כלן. השלימו בטבלה הבאה את הימשא ומתן שנהל בר קמצא עם בעל הסעודה.

תגובת בעל הסעודה	ההצעה של בר קמצא
	"אשלים לך בעד הסעודה"
"אין על מה לדבר, צא מכאן ומיד!"	
"לא!" צא עכשו מיד!"	

4. העתיקו מהקטע מלה הדומה למלה פקד (שורה 14) _____

5. העתיקו מהקטע מלה הדומה למלה זעם (שורה 16) _____

6. למי הפונה במלה בו? (שורה 28)

א. בר קמצא.

ב. קמצא.

ג. המלך.

ד. בעל הסעודה.

7. כתבו את המלים הבאות בשתי מלים:

א. אהביו: _____

ב. נדידו: _____

ג. בדרךכו: _____

ד. בלבבו: _____

ה. תבישני: _____

ו. תגרשני: _____

ז. פניו: _____

קמצא ובי קמצא

